

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Richarda Tomana a soudců JUDr. Renáty Zimové a Mgr. Radka Paclíka ve věci

žalobce : [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou Zuzanou Candigliota
sídlem Burešova 6, Brno

proti
žalované : **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429**
sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2

o náhradu imateriální újmy způsobené nesprávným úředním postupem

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 8. listopadu 2017,
č.j. 14 C 12/2017-50

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

[redacted]

Odůvodnění:

1. Shora citovaným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 123 000 Kč (I.) a žalobci uložil povinnost zaplatit žalované na nákladech řízení částku 600 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (II.).
2. Žaloba byla zdůvodněna požadavkem na odškodnění nemateriální újmy, která měla být žalobci způsobena nesprávným úředním postupem soudů v řízeních vedených u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp.zn. 19L 435/2016 a u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp.zn. 21L 120/2016. V prvním řízení soud na základě informace Psychiatrické nemocnice Bohnice (PNB) o nedobrovolném převzetí žalobce zahájil dne 16.2.2016 řízení o jeho přípustnosti, 19.2.2016 rozhodl, že k převzetí žalobce došlo ze zákonných důvodů a ty trvají, 29.2.2016 bylo rozhodnutí napadeno odvoláním žalobce, téhož dne byl žalobce na žádost své rodiny převezen na Psychiatrickou kliniku VFN v Praze 2. S umístěním v tomto ústavu opět nesouhlasil, VFN o jeho umístění informovala Obvodní soud pro Prahu 2, který reagoval sdělením, že řízení již vedeno je a nové zahajovat nebude, toto sdělení nebylo žalobci doručeno. 2.3.2016 Obvodní soud pro Prahu 8 jím vedené řízení zastavil z důvodu propuštění žalobce z PNB dnem 29.2.2016. Z VFN byl žalobce propuštěn 23.5.2016, minimálně od 2.3.2016 do 23.5.2016 byl zbaven osobní svobody v rozporu se zákonem, soudy mu v uvedených řízeních neposkytly odpovídající ochranu, žádá proto odškodnit nemateriální újmu, která takovým postupem vznikla částkou 1 500 Kč za každý z 82 dnů nedobrovolné detence. Svůj nárok u žalované uplatnil, ta se do data podání žaloby nevyjádřila.
3. Žalovaná se žalobou nesouhlasila, nesporevala, že u ní žalobce dne 19.7.2016 nárok na odškodnění uplatnil, k vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávnému úřednímu postupu však podle ní nedošlo, neboť v konečném důsledku bylo konstatováno, že žalobce byl do Psychiatrické nemocnice převzat v souladu se zákonnými důvody.
4. Soud prvního stupně po provedeném odkazování, jehož obsah a rozsah podrobně ozřejmil, vyšel ze skutkového závěru, že 16.2.2016 byl žalobce bez svého souhlasu umístěn do PNB, téhož dne Obvodní soud pro Prahu 8 zahájil řízení v přípustnosti jeho převzetí a dalšího držení v ústavu zdravotní péče, 19.2.2016 rozhodl, že k němu došlo ze zákonných důvodů. Jeho rozhodnutí napadl dne 29.2.2016 žalobce prostřednictvím svého zástupce odvoláním, téhož dne bylo soudem vyhotoveno usnesení o zastavení řízení z důvodu propuštění žalobce, v němž byl žalobce poučen, že do dvou týdnů od jeho doručení může prohlásit, že trvá na projednání věci. Opatrovníkovi žalobce bylo usnesení doručeno 7.3.2016. K odvolání žalobce odvolací soud usnesení soudu prvního stupně z 19.2.2016 zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení, usnesením z 21.6.2016 bylo soudem znovu rozhodnuto, že k převzetí žalobce došlo v souladu se zákonnými důvody, usnesení nebylo zrušeno a nabylo právní moci 12.10.2016. 29.2.2016 byl žalobce na žádost své rodiny převezen na Psychiatrickou kliniku 1. LF UK v Praze 2, tuto skutečnost klinika oznámila Obvodnímu soudu pro Prahu 2, ten jí 1.3.2016 sdělil, že řízení zahajovat nebude, neboť je zahájeno u Obvodního soudu pro Prahu 8. Tento soud 2.3.2016 řízení z důvodu propuštění žalobce zastavil, 23.5.2016 byl žalobce z psychiatrické kliniky propuštěn.
5. Na podkladě takových skutkových závěrů soud prvního stupně odkázal na článek 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, a §§ 1, 5, 13 a 31a zák. č. 82/1998 Sb., a žalobě nevyhověl, když uzavřel, že v řízení vedeném Obvodním soudem pro Prahu 8 bylo k datu 12.10.2016 pravomocně rozhodnuto, že převzetí žalobce bylo v souladu se zákonnými důvody, toto

rozhodnutí nebylo zrušeno a proto nelze konstatovat, že by došlo k nesprávnému úřednímu postupu nebo vydání nezákonného rozhodnutí. Pokud Obvodní soud pro Prahu 2 po přemístění žalobce nezahájil detenční řízení, nelze ani v tom spatřovat jakékoli pochybení, v tehdejší fázi nebylo v řízení vedeném Obvodním soudem pro Prahu 8 rozhodnuto, řízení však bylo vedeno a zahájení dalšího řízení bránila překážka litispendence. V dané věci tedy chybí odpovědnostní titul, v konečném důsledku bylo konstatováno převzetí žalobce v souladu se zákonnými důvody. S takovými důvody soud prvního stupně žalobu zamítl a neúspěšnému žalobci uložil povinnost k náhradě nákladů řízení.

6. Rozsudek napadl žalobce včasným a přípustným odvoláním, ve kterém namítl, že jím byla nesprávně posouzena existence překážky litispendence, když v mezích právní úpravy není dána totožnost věci co do okruhu účastníků, neboť podle § 67 odst. 2 z.ř.s. je účastníkem zdravotnický ústav, v němž nedobrovolná hospitalizace probíhá, v souzené věci došlo k jeho změně. Nebyla dána ani totožnost věci, když pro přípustnost nedobrovolné hospitalizace je rozhodný stav v době kdy o převzetí pacienta rozhoduje zdravotnické zařízení, ten byl jiný 16.2.2016 při přijetí do PNB a jiný 29.2.2016 při přijetí do VFN, podmínky k datu 29.2.2016 zkoumány nebyly a měly být zkoumány v novém soudním řízení, v případě nedůvodnosti druhé hospitalizace by se klient nemohl domáhat kompenzace případné újmy. O tom, že Obvodní soud pro Prahu 2 odmítl zahájit řízení, neměl žalobce žádné informace. S odkazem na propuštění žalobce Obvodní soud pro Prahu 8 řízení zastavil, v řešeném případě však k propuštění žalobce nedošlo, došlo k jeho přeložení do jiného zařízení, kde nedobrovolná hospitalizace pokračovala. Danou situaci zákon výslovně neupravuje a nelze ji hodnotit podle analogie, jak učinil soud prvního stupně, to že nedošlo k propuštění pacienta, ale k jeho přeložení, mělo být Obvodnímu soudu pro Prahu 8 známo. Přeložením pacienta nedojde k navrácení svobody a neodpadá předmět řízení. Ačkoli v průběhu tohoto řízení vyšlo najevo, že Obvodní soud pro Prahu 8 v řízení pokračoval, žalobce si není vědom toho, že by mu další rozhodnutí bylo doručeno, zastupoval ho jiný právní zástupce a o existenci dalšího rozhodnutí se dozvěděl až z napadeného rozsudku. Navrhl zrušení rozsudku soudu prvního stupně a vydání rozhodnutí, jímž bude žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 123 000 Kč.
7. Žalovaná se k odvolání nevyjádřila.
8. Odvolací soud v mezích podaného odvolání postupem podle § 214 odst. 3 o.s.ř. přezkoumal napadené rozhodnutí soudu prvního stupně včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a odvolání důvodným neshledal.
9. Předně nutno uvést, že co do odškodnění za dobu od **25.3.2016 do 23.5.2016** je žalobní požadavek zcela **nedůvodný**, neboť z provedeného dokazování (propouštěcí zpráva na čl. 10 spisu, z níž soud prvního stupně vycházel) spolehlivě vyplývá, že ze Všeobecné fakultní nemocnice (VFN) byl žalobce **propuštěn 25.3.2016 v 9:47**, ve výše uvedeném období již tedy hospitalizován nebyl, nebyl omezen na svobodě a nemohla mu vznikat žádná tvrzená újma.
10. Ani ve vztahu k období od 2.3.2016 do 24.3.2016 soud prvního stupně nepochybil, pokud shledal, že žalobcův nárok není opodstatněný, ani ve vztahu k tomuto období 22 dnů nejsou odvolací námítky důvodné, jejich důvodnost ostatně vyvrací sám žalobce.
11. Žalobce zdůrazňuje, že pro vyslovení přípustnosti převzetí jsou rozhodné podmínky v době, kdy o převzetí rozhoduje zdravotní ústav, což plně odpovídá zákonné úpravě (§ 77 odst. 1 z.ř.s.), zároveň zdůrazňuje, že nedošlo k jeho propuštění z PNB, ale k přeložení do VFN. Žalobce tedy ani netvrdí, že by došlo k ukončení jeho hospitalizace v PNB zahájené z důvodů existujících k datu 16.2.2016 proto, že tyto důvody pominuly, a že by po tomto ukončení nastaly jiné, nové

důvody, které by VFN byla nucena hodnotit a rozhodovat o nedobrovolném převzetí. Žalobní tvrzení spolehlivě podpořená skutkovými zjištěními lze lapidárně přirovnat ke stavu, kdy pacient z důvodů svého zdravotního stavu, v němž byl k datu 16.2.2016, po čtrnácti dnech změnil ošetřujícího lékaře, přičemž není pochyb o tom, že důvod léčby je od počátku totožný. Postup Obvodního soudu pro Prahu 2, který nové řízení ne zahájil, je zcela správný a správný je i závěr soudu prvního stupně o tom, že tomu bránilo řízení probíhající.

12. Žalobci nutno přisvědčit v tom, že zákonná úprava popsanou situaci podrobně neřeší, nicméně její východiska zůstávají stejná, jejím účelem je posoudit soulad nucené hospitalizace v době, kdy k ní došlo, se zákonnou úpravou. K tomu v projednávané věci došlo rozhodováním Obvodního soudu pro Prahu 8 i Městského soudu v Praze a jak bylo spolehlivě zjištěno, bylo rozhodnuto pozitivně, konečné rozhodnutí je pravomocné, nebylo pro nezákonnost zrušeno.
13. Žalobce sice správně v souladu s ust. § 67 odst. 1 z.ř.s. poukazuje na potřebu účastenství zdravotního ústavu v řízení, uvedené ustanovení by mělo být v případě změny zdravotního ústavu aplikováno rozhodnutím o tom, že bude nadále jednáno i s tímto dalším ústavem, nicméně takového postupu nebylo v mezích rozhodnutí vydaných v této věci zapotřebí, když prvé rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 8 č.j. 19L 435/2016-8 bylo vydáno prokazatelně za hospitalizace žalobce v PNB, rozhodnutí odvolacího soudu č.j. 70Co 112/2016-21 bylo vydáno 31.3.2016, tedy v době, kdy již žalobce vůbec hospitalizován nebyl vzhledem k propuštění 25.3.2016, za stejného stavu bylo 21.6.2016 vydáno rozhodnutí konečné.
14. Je pravdou, že z procesního hlediska bylo rozhodování soudu ve věci sp.zn. 19L 435/2016 zatíženo určitými nepřesnostmi, když v důsledku sdělení PNB ze dne 29.2.2016 bylo rozhodnuto o jeho zastavení a i přes existenci tohoto rozhodnutí následně rozhodoval odvolací soud a znovu i soud prvního stupně o přípustnosti převzetí. Uvedená situace je však poplatná zjevně nesprávnému sdělení, která PNB poskytla soudu, když mu sdělila, že pacienta propustila, zatímco došlo pouze k jeho přeložení, o čemž byla informována jak VFN, tak jejím prostřednictvím Obvodní soud pro Prahu 2. V konečném důsledku však tyto skutečnosti nemají žádný vliv na závěr o absenci odpovědnostního titulu na žalované straně, neboť všechna ve věci vydaná rozhodnutí jsou pravomocná a nebyla pro nezákonnost zrušena. Pokud žalobce namítá, že o dalším rozhodování v řízení neměl povědomí, ani tato skutečnost nemůže jít k tíži žalované, když veškerá ve věci vydaná rozhodnutí byla řádně doručena jeho opatrovníkovi, [REDACTED]
15. Existence nezákonného rozhodnutí jako odpovědnostního titulu ve věci shledána nebyla, stejně tak v něm absentuje nesprávný úřední postup, neboť Obvodní soud pro Prahu 2 nepochybil, pokud ve věci nerozhodoval a postup Obvodního soudu pro Prahu 8 se zjevně promítl do jeho rozhodovací činnosti (30Cdo 335/2013), žaloba proto byla právem zamítnuta i v rozsahu požadavku na odškodnění žalobce za období, po které byl skutečně hospitalizován.
16. Z výše uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil včetně správného souvisejícího výroku o náhradě nákladů řízení.
17. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř., když úspěšně žalované žádné náklady s projednáním věci před odvolacím soudem nevznikly.

[REDACTED]

Poučení:

Přípustnost dovolání proti tomuto rozsudku podle § 237 až 238a o.s.ř. je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha 18. července 2019

Mgr. Richard Toman v.r.
předseda senátu

